

Vals efter gårdfarihandlaren "Ponta", Per i Holen,
 upptecknad efter "Skommar Laur", Skommar Laurentius Larsson,
 Torgås, Lima, född 1874
 Ur Nils Andersson, "Svenska låtar", Dalarna

716. V A L S

efter »Ponta»

♩. = 60

* Här var ett svårt ställe och en stötesten för Laur, som det gällde att så geschwint som möjligt komma förbi, vilket hade till följd att dessa båda takter vid framförandet blevo något otydliga och framträdde på olika sätt för varje gång de omtogos.

Ibland fingo de detta utseende: Ibland kommo de

att låta så här: o. s. v.

Det var därför förenat med en del svårigheter att få klarhet i hur det egentligen skulle vara, men genom att förmå Laur spela igenom takterna i sakta tempo fingo de den lydelse som ovan noterats, vilken även torde vara den riktiga.

Per i Holen eller Ponta, som han gemenligen kallades, var i sin ungdom gårdfarihandlande. Vid sina färder kom han ofta i beröring med spelmän, och då han efter en fyraårig vistelse i Hedemoratrakten återkom hem, hade han uppnått så stor skicklighet på fiolen, att han blev en eftersökt brölloppsspelman såväl i sin egen som i angränsande socknar, och för de medel, han förtjänade härpå, kunde han med tiden köpa sig egen gård.

Även bland spelmännen i orten fick Ponta stort anseende, isynnerhet för sina valser som voro av en mera modern art än de i trakten gängse — svårspelade och i sin art ståtliga melodier, ofta bestående av fyra eller fem repri-ser. Dessa valser ha efter honom omhuldats och spelats av de flesta i dessa trakter boende spelmän av den nuvarande generationen.